

Tratatul de la Versailles

După ce au învins Germania în Primul Război Mondial, părțile victorioase s-au hotărât cu greu asupra prețului pe care trebuia să-l plătească Germania ca pagube de război. Reprezentanții Statelor Unite, Angliei, Franței și Italiei s-au întâlnit la Conferința de pace de la Paris în 1919 și au adoptat Tratatul de la Versailles. Tratatul a mandat un număr de măsuri restrictive și compensatorii pentru Germania, incluzând demilitarizarea masivă și reparații financiare. Printre reprezentanții de la conferință se aflau, de la stanga la dreapta, Primul Ministru englez Lloyd George, Ministrul de Externe italian Giorgio Sonnino, Premierul francez George Clemenceau, și Președintele SUA Woodrow Wilson.
("Arhiva BEETMANN")

INTRODUCERE

Tratatul de pace de la Versailles a fost semnat între Germania și Aliați la sfârșitul Primului Război Mondial. A fost negociat în timpul Conferinței de Pace de la Paris care a avut loc la Versailles începând cu 18 ianuarie 1919. Au fost prezenți reprezentanți ai SUA, Anglia, Franța și Italia; Republica Germană, care înlocuise vechea formă de guvernământ la sfârșitul războiului, a fost exclusă de la negocieri. În prima parte a tratatului a fost inclusă Liga Națiunilor, prima organizație de pace mondială, căreia i-a fost dată responsabilitatea de a executa prevederile a multor tratate de după Primul Război Mondial. Tratatul a fost semnat pe 28 iunie 1919 în Sala Oglinzilor din Palatul Versailles de lângă Paris. SUA nu a ratificat tratatul, dar a semnat separat cu Germania Tratatul de la Berlin la 2 iulie 1921.

REFACEREA SI REPARATIILE

William II - acuzat de "daune grave la adresa moralitatii internationale" in Primul Razboi Mondial

Prin tratatul de la Versailles, Germania a fost obligată să renunțe la serviciul militar obligatoriu; să-și reducă armata la 100000 de oameni; să demilitarizeze toate teritoriile din stânga Rinului și de asemenea 50 kilometri în dreapta Rinului; să oprească toate importurile, exporturile și aproape toată producția de armament; să-și limiteze flota la 24 de nave, fără submarine, personalul naval să nu depășească 15000 de oameni; și să abandoneze toată aviația militară și navală până la 1 octombrie 1919. William II trebuia judecat pentru crime de război de către un tribunal internațional, dar procesul nu a avut loc niciodată.

Pentru pagubele provocate în timpul războiului de Aliați, Germaniei i sa cerut să facă reparații financiare extinse. Pe lângă bani, plata a fost făcută și sub formă de nave maritime, trenuri, animale și resurse naturale. Dificultăți au apărut însă în colectarea plăților, iar situația nu a fost reglementată decât după conferința de la Lausanne în 1932.

SCHIMBARI TERITORIALE

Alsacia-Lorena

Posen

Danzig (Gdask)

Trei mari orașe intrate sub incidența hotărârilor luate de marile puteri la Versailles - 28 iunie 1919

Germania a recunoscut necondiționat suveranitatea Belgiei, Poloniei, Cehoslovaciei și Austriei, și a denunțat tratatele de la Brest-Litovsk și București. Pe lângă acestea a mai pierdut și 71000 de kilometri pătrați, adică mai mult de 13% din posesiunile sale Europene. Alsacia-Lorena a fost returnată Franței, și bazinul Saar era condus de o comisie a Ligii Națiunilor timp de 15 ani. Belgia primea micile districte Eupen-et-Malmedy și Morenet. În urma plebiscitului ținut în 1920 a fost hotărâtă soarta Schleswig-ului central și de nord, cuprinzând 3981 kilometri pătrați, care a fost reunit cu Danemarca, dar mai târziu a revenit Germaniei. Poloniei i-au fost cedate mari părți din provincia Posen și din Prusia de vest. Plebiscitele din sud-estul Prusiei și din districtul Marienwerder din vestul Prusiei, ținute în 1920, au produs majorități substanțiale pentru Germania. Plebiscitul din Silesia Superioară (1921) a dat majoritatea Germaniei, dar Consiliul Ligii Națiunilor, invitat să rezolve controversile, a dat cea mai bogată parte Poloniei. O porțiune din Silesia Superioară (acum în republica Cehă) a fost cedată Cehoslovaciei în 1920. Portul Danzig a fost cedat principalilor Aliați și puterilor asociate, care au recunoscut independența orașului Danzig (azi Gdansk) sub administrarea Ligii Națiunilor, dar sub jurisdicția Poloniei privind relațiile externe. De asemenea, Germania a pierdut întregul său imperiu colonial.